



Lovtidende A

2017

Udgivet den 7. marts 2017

26. februar 2017.

Nr. 221.

Bekendtgørelse af patentloven¹⁾

Herved bekendtgøres patentloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 191 af 1. marts 2016, med de ændringer, der følger af § 3 i lov nr. 1548 af 13. december 2016.²⁾

De ændringer, der følger af § 1, nr. 1 og 34, i lov nr. 1057 af 23. december 1992 om ændring af patentloven (Ratifikation af aftale om EF-patenter m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da tidspunktet for ikrafttræden af disse ændringer fastsættes af erhvervsministeren, jf. § 2, stk. 2, i lov nr. 1057 af 23. december 1992.

De ændringer, der følger af § 5 i lov nr. 551 af 2. juni 2014 om en fælles patentdomstol m.v., er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da tidspunktet for ikrafttræden af disse ændringer fastsættes af erhvervsministeren, jf. § 3, stk. 1, i lov nr. 551 af 2. juni 2014.

De ændringer, der følger af § 3, nr. 1 og 7, i lov nr. 309 af 28. marts 2015 om ændring af varemærkeloven, designloven, patentloven og lov om brugsmodeller (Styrket indsats mod piratkopiering ved etablering af en håndhævelsesenhed m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da ændringerne efterfølgende er ophævet, jf. § 6, nr. 1, i lov nr. 1548 af 13. december 2016.

Kapitel 1

Almindelige bestemmelser

§ 1. Den, der har gjort en opfindelse, som kan udnyttes industrielt, eller den, til hvem opfinderens ret er overgået, har i overensstemmelse med denne lov ret til efter ansøgning at få patent på opfindelsen og derved opnå eneret til at udnytte den erhvervsmæssigt. Opfindelser kan patenteres på alle teknologiske områder.

Stk. 2. Som opfindelser anses især ikke, hvad der alene udgør

- 1) opdagelser, videnskabelige teorier og matematiske metoder,
- 2) kunstneriske frembringelser,
- 3) planer, regler eller metoder for intellektuel virksomhed, for spil eller for erhvervsvirksomhed eller programmer for datamaskiner,
- 4) fremlæggelse af information.

Stk. 3. Fremgangsmåder til kirurgisk eller terapeutisk behandling eller til diagnosticering, som anvendes på menne-

sker eller dyr, anses heller ikke som opfindelser. Dette er ikke til hinder for, at der meddeles patent på produkter, herunder stoffer og stofblandinger, til brug i disse fremgangsmåder.

Stk. 4. Patent meddeles ikke på plantesorter eller dyreracer. Patent kan dog meddeles på opfindelser, hvis genstand er planter eller dyr, hvis opfindelsens udøvelse ikke er teknisk begrænset til en bestemt plantesort eller dyrerace. Med plantesort forstås i denne lov en plantesort som defineret i artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse.

Stk. 5. Patent meddeles ikke på væsentligt biologiske fremgangsmåder til fremstilling af planter eller dyr. Med væsentligt biologisk fremgangsmåde forstås i denne lov en fremgangsmåde, der i sin helhed beror på naturlige fænomener som krydsning eller udvælgelse. Patent kan dog meddeles på mikrobiologiske fremgangsmåder eller andre tekniske fremgangsmåder eller et produkt, der er frembragt ved sådanne fremgangsmåder. Med mikrobiologisk fremgangsmåde forstås i denne lov enhver fremgangsmåde, der udnytter

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EU-Tidende 2004 nr. L 195, s. 15). Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler (EF-Tidende 2001 nr. L 311, s. 1), som ændret ved direktiv 2004/28/EF (EU-Tidende 2004 nr. L 136, s. 58) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EF-Tidende 2001 nr. L 311, s. 67), som ændret ved direktiv 2004/27/EF (EU-Tidende 2004 nr. L 136, s. 34).

et mikrobiologisk materiale, udføres på et mikrobiologisk materiale eller frembringer et mikrobiologisk materiale.

Stk. 6. Opfindelser kan være patenterbare, også selvom de vedrører et produkt, der består af eller indeholder biologisk materiale, eller vedrører en fremgangsmåde til fremstilling, bearbejdning eller anvendelse af biologisk materiale. Biologisk materiale, der er isoleret fra sit naturlige miljø eller frembragt ved hjælp af en teknisk fremgangsmåde, kan være genstand for en opfindelse, også selvom det i forvejen findes i naturen. Med biologisk materiale forstås i denne lov materiale, som indeholder genetisk information, og som kan reproducere sig selv eller kan reproducere i et biologisk system.

§ 1 a. Det menneskelige legeme på alle de forskellige stadier af dets opståen og udvikling og den blotte opdagelse af en del af det, herunder en sekvens eller delsekvens af et gen, kan ikke udgøre patenterbare opfindelser.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan en del af det menneskelige legeme, der er isoleret herfra eller på anden måde fremstillet ved en teknisk fremgangsmåde, herunder en sekvens eller delsekvens af et gen, udgøre en patenterbar opfindelse, selv om en sådan del i sin opbygning er identisk med opbygningen i en naturligt forekommende del.

§ 1 b. Patent meddeles ikke på opfindelser, hvis kommercielle udnyttelse ville stride mod sædelighed eller offentlig orden.

Stk. 2. En udnyttelse skal ikke anses for at stride mod sædelighed eller offentlig orden alene af den grund, at udnyttelsen er forbudt ved en lov eller administrativ forskrift.

Stk. 3. I medfør af stk. 1, kan der blandt andet ikke meddeles patent på

- 1) fremgangsmåder til kloning af mennesker,
- 2) fremgangsmåder til ændring af den genetiske identitet hos menneskets kønsceller,
- 3) anvendelse af menneskelige embryoner til industrielle eller kommercielle formål og
- 4) fremgangsmåder til ændring af dyrs genetiske identitet, som kan påføre dem lidelser, der ikke er begrundet i en væsentlig medicinsk nytteværdi for mennesker eller dyr, samt dyr frembragt ved sådanne fremgangsmåder.

§ 2. Patent meddeles kun på opfindelser, som er nye i forhold til, hvad der var kendt før patentansøgningens indleveringsdag, og som tillige adskiller sig væsentligt derfra.

Stk. 2. Som kendt anses alt, hvad der er blevet almindeligt tilgængeligt gennem skrift, foredrag, udnyttelse eller på anden måde. Ligeledes anses indholdet i en før patentansøgningens indleveringsdag her i landet indleveret patentansøgning som kendt, såfremt denne ansøgning bliver almindeligt tilgængelig i overensstemmelse med reglerne i § 22. Det samme gælder indholdet i en før patentansøgningens indleveringsdag her i landet indleveret ansøgning om registrering af brugsmodel, hvis denne ansøgning bliver almindeligt tilgængelig i overensstemmelse med reglerne for brugsmodeller. Kravet i stk. 1 om, at opfindelsen skal adskille sig væsentligt fra det kendte, gælder dog ikke i forhold til indholdet af sådanne ansøgninger.

Stk. 3. Bestemmelser om, at ansøgning, som omhandles i kapitel 3, ved anvendelse af reglen i stk. 2 i visse tilfælde skal have samme virkning som en her i landet indgivet patentansøgning, er fastsat ved §§ 29 og 38.

Stk. 4. Betingelsen i henhold til stk. 1, hvorefter opfindelser skal være nye, er ikke til hinder for, at patent meddeles på kendte stoffer eller stofblandinger til anvendelse i de i § 1, stk. 3, nævnte fremgangsmåder, såfremt anvendelsen af stoffet eller blandingen ikke er kendt ved nogen af disse fremgangsmåder.

Stk. 5. Betingelsen i stk. 1, hvorefter opfindelser skal være nye, er ligeledes ikke til hinder for, at der meddeles patent på de stoffer eller stofblandinger, der er nævnt i stk. 4 i overensstemmelse med fremgangsmåderne efter § 1, stk. 3, hvis der er tale om en specifik anvendelse af stoffet eller stofblandingen og denne specifikke anvendelse ikke er kendt ved nogen af disse fremgangsmåder.

Stk. 6. Patent kan dog meddeles på en opfindelse, uanset at den inden for de sidste 6 måneder før ansøgningens indlevering er blevet almindeligt tilgængelig, når dette er en følge af

- 1) et åbenbart misbrug i forhold til ansøgeren eller nogen, fra hvem hans ret hidrører, eller
- 2) at ansøgeren eller nogen, fra hvem hans ret hidrører, har forevist opfindelsen på sådan officiel eller officielt anerkendt international udstilling, som omhandles i den i Paris den 22. november 1928 indgåede konvention om internationale udstillinger.

§ 3. Den ved patent opnåede eneret indebærer, at andre end patenthaveren ikke uhjemlet må udnytte opfindelsen ved

- 1) at fremstille, udbyde, bringe i omsætning eller anvende et produkt, der er genstand for patent, eller importere eller besidde produktet med sådant formål, eller
- 2) at anvende en fremgangsmåde, der er genstand for patent, eller udbyde den til anvendelse her i landet, såfremt den, der udbyder fremgangsmåden, ved, eller omstændighederne gør det åbenbart, at fremgangsmåden ikke må anvendes uden patenthaverens samtykke, eller
- 3) at udbyde, bringe i omsætning eller anvende et produkt, som er fremstillet ved en fremgangsmåde, der er genstand for patent, eller importere eller besidde produktet med sådant formål.

Stk. 2. Eneretten indebærer ligeledes, at andre end patenthaveren ikke uhjemlet må udnytte opfindelsen ved at levere eller tilbyde nogen, som ikke er berettiget til at udnytte opfindelsen, midler til at udøve denne her i landet, såfremt disse midler vedrører et væsentligt element i opfindelsen og leverandøren eller tilbudsgiveren ved, eller det efter omstændighederne er åbenbart, at de er egnede og bestemt til sådan anvendelse. Er midlet en i handelen almindeligt forekommende vare, gælder dette dog kun, såfremt den, der leverer eller tilbyder at levere midlet, tilskynder modtageren til at begå handlinger som nævnt i stk. 1. Ved anvendelsen af bestemmelserne i 1. og 2. pkt. anses personer, der udfører

handlinger som nævnt i stk. 3, nr. 1, 3, 4 eller 5, ikke forberettigede til at udnytte opfindelsen.

Stk. 3. Eneretten omfatter ikke

- 1) handlinger, der udføres i ikkeerhvervsmæssigt øjemed,
- 2) handlinger angående produkter, som af patenthaveren eller med dennes samtykke er bragt i omsætning her i landet eller i et andet land inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS),
- 3) handlinger, som udføres i forsøgsøjemed i forbindelse med genstanden for den patenterede opfindelse,
- 4) handlinger, der er afgrænset til genstanden for den patenterede opfindelse, som er nødvendige for at kunne opnå en markedsføringstilladelse for et lægemiddel til mennesker eller dyr i EU, i en EU-medlemsstat eller i andre lande, eller
- 5) tilberedning i et apotek af et lægemiddel efter lægerecept i individuelle tilfælde eller handlinger, der vedrører det således fremstillede lægemiddel.

§ 3 a. Den beskyttelse, der er knyttet til et patent på et biologisk materiale, som i kraft af opfindelsen har bestemte egenskaber, omfatter ethvert biologisk materiale, der er fremstillet ud fra dette biologiske materiale ved reproduktion eller formering i identisk eller differentieret form, og som har de samme egenskaber.

Stk. 2. Den beskyttelse, der er knyttet til et patent på en fremgangsmåde til fremstilling af et biologisk materiale, som i kraft af opfindelsen har bestemte egenskaber, omfatter det biologiske materiale, der direkte fremstilles ved denne fremgangsmåde, samt ethvert biologisk materiale, der er fremstillet ud fra det direkte fremstillede biologiske materiale ved reproduktion eller formering i identisk eller differentieret form, og som har de samme egenskaber.

Stk. 3. Den beskyttelse, der er knyttet til et patent på et produkt, som indeholder eller består af genetisk information, omfatter ethvert materiale, hvori produktet indgår, og hvori den genetiske information er indeholdt og udøver sin funktion, jf. dog § 1 a.

Stk. 4. Beskyttelsen efter stk. 1, 2 og 3, omfatter ikke biologisk materiale, der er fremstillet ved reproduktion eller formering af et biologisk materiale, som er markedsført på en medlemsstats område af patenthaveren eller med dennes samtykke, hvis denne reproduktion eller formering er foretaget som et nødvendigt led i den anvendelse, hvortil det biologiske materiale er markedsført, forudsat at det fremstillede materiale ikke efterfølgende anvendes til yderligere reproduktion eller formering.

§ 3 b. Uanset bestemmelserne i § 3 a, stk. 1-3, indebærer salg eller anden form for markedsføring af formeringsmateriale fra planter, som foretages af patenthaveren eller med dennes samtykke, til en landbruger til landbrugsmæssige formål, at landbrugeren har tilladelse til selv at anvende sit høstudbytte til reproduktion eller formering på sin egen bedrift, idet dog omfanget af og vilkårene for dette er anført i artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse.

Stk. 2. Uanset bestemmelserne i § 3 a, stk. 1-3, indebærer salg eller anden form for markedsføring af avlsdyr eller an-

det animalsk reproduktionsmateriale, som foretages af patenthaveren eller med dennes samtykke, til en landbruger, at landbrugeren har tilladelse til at anvende dyret eller andet animalsk reproduktionsmateriale til egne landbrugsformål, men ikke til at sælge det i forbindelse med eller med henblik på reproduktion i kommercielt øjemed. Erhvervsministeren fastsætter bestemmelser for omfanget af og vilkårene for landbrugeren anvendelse af sådanne avlsdyr og animalske reproduktionsmaterialer til egne landbrugsformål.

§ 4. Den, som, da patentansøgningen blev indleveret, her i landet erhvervsmæssigt udnyttede opfindelsen, må uanset et meddelt patent fortsætte udnyttelsen med bibeholdelse af dennes almindelige karakter, såfremt udnyttelsen ikke udgjorde et åbenbart misbrug i forhold til ansøgeren eller nogen, fra hvem hans ret hidrører. Sådan ret til udnyttelse tilkommer under tilsvarende forudsætninger også den, som havde truffet væsentlige foranstaltninger til erhvervsmæssig udnyttelse af opfindelsen her i landet.

Stk. 2. Den i stk. 1 omhandlede ret kan kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori den er opstået, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet.

§ 5. Uanset at der er meddelt patent på en opfindelse, må andre end patenthaveren udnytte opfindelsen ved brugen af et udenlandsk køretøj, fartøj eller luftfartøj under det pågældende samfærdselsmiddels midlertidige eller tilfældige tilstedeværelse her.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan bestemme, at reservedele og tilbehør til luftfartøjer uanset et meddelt patent må indføres og anvendes her til reparation af luftfartøjer hjemmehørende i en fremmed stat, der indrømmer tilsvarende rettigheder for danske luftfartøjer.

§ 6. Ansøgning om patent på en opfindelse, der tidligst 12 måneder før ansøgningsdagen er angivet i en ansøgning, som angår patent eller brugsmodelregistrering her i landet eller patent, opfindercertifikat eller brugsmodelbeskyttelse i et andet land, som er tilsluttet Pariserkonventionen af 20. marts 1883 om beskyttelse af industriel ejendomsret, skal i forhold til § 2, stk. 1, 2, 4 og 5, samt § 4 på begæring anses for indleveret samtidig med den tidligere ansøgning. Den samme ret til prioritet gælder, selv om ansøgningen om beskyttelse ikke hidrører fra et land, der er tilsluttet konventionen, når en tilsvarende prioritet fra en dansk patentansøgning eller brugsmodelansøgning i kraft af bilateral eller multilateral aftale indrømmes i det land, hvor den tidligere ansøgning blev indleveret, og dette sker på betingelser og med virkninger, der i det væsentlige stemmer overens med konventionen.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter de nærmere vilkår for retten til at gøre sådan prioritet gældende.

Kapitel 2

Patentansøgninger og deres behandling m.v.

§ 7. Patentmyndigheden her i landet er Patent- og Varemærkestyrelsen, der ledes af en direktør, og Ankenævnet for Patenter og Varemærker (Patentankenævnet). Ved patent-

myndigheden forstås i denne lov patentmyndigheden her i landet, medmindre andet er angivet.

Stk. 2. Ankenævnet for Patenter og Varemærker nedsættes af erhvervsministeren til behandling af klager over styrelsens afgørelser, jf. §§ 25 og 67, samt klager over afgørelser efter designloven, varemærkeloven m.v. Patentankenævnet består af indtil 18 medlemmer, der udnævnes for 5 år ad gangen. 2 af medlemmerne, heraf formanden, skal opfylde de almindelige betingelser for at kunne beskikkes til landsdommer, mens nævnet i øvrigt skal sammensættes således, at medlemmerne tilsammen besidder den bedst mulige sagskundskab vedrørende patenter, design, varemærker samt på områder, der i henhold til lovgivningen i øvrigt er henlagt under ankenævnets kompetence. De skal have afgangseksamen fra Danmarks Tekniske Universitet, anden højere læreanstalt eller på anden vis have erhvervet den fornødne sagskundskab.

Stk. 3. Formanden bestemmer under hensyn til den enkelte sags beskaffenhed, hvem og hvor mange af nævnets medlemmer, der skal deltage i sagens behandling.

Stk. 4. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler for ankenævnets virksomhed, herunder regler om sagsbehandlingen og regler om, at klageren skal betale gebyr for at få behandlet en klage.

§ 8. Ansøgning om patent indleveres til patentmyndigheden eller i de i kapitel 3 nævnte tilfælde til patentmyndigheden i fremmed stat eller til en international organisation.

Stk. 2. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af opfindelsen omfattende tegninger, når sådanne er nødvendige, samt en bestemt angivelse af, hvad der søges beskyttet ved patentet (patentkrav). Den omstændighed, at opfindelsen angår en kemisk forbindelse, medfører ikke, at en bestemt anvendelse skal angives i patentkravet. Beskrivelsen skal være så tydelig, at en fagmand på grundlag deraf kan udøve opfindelsen. En opfindelse, som vedrører eller indebærer brugen af biologisk materiale, skal i de tilfælde, som er angivet i § 8 a, kun anses for tilstrækkelig tydeligt angivet, såfremt betingelserne i § 8 a tillige er opfyldt.

Stk. 3. Ansøgningen skal endvidere indeholde et sammendrag af beskrivelse og patentkrav. Sammenraget skal alene tjene som teknisk information og må ikke tillægges betydning i andre henseender.

Stk. 4. I ansøgningen skal opfinderens navn angives. Søger patent af en anden end opfinderen, skal det fremgå af ansøgningen, at ansøgeren har ret til opfindelsen, og at opfinderen er informeret om, at der søges patent på opfindelsen. Patentmyndigheden kan dog kræve yderligere dokumentation for ansøgerens ret til opfindelsen.

Stk. 5. Ansøgeren skal betale det fastsatte ansøgningsgebyr. For patentansøgning skal også betales det fastsatte årsgebyr for hvert gebyrår, som påbegyndes, inden ansøgningen endeligt afgøres. Årsgebyret omfatter 1 år og regnes første gang fra den dag, da ansøgningen blev indleveret, og derefter fra den tilsvarende dag i kalenderåret.

§ 8 a. Skal der ved udøvelsen af opfindelsen anvendes biologisk materiale, som hverken er almindeligt tilgængeligt eller kan beskrives således i ansøgningens akter, at en fag-

mand på grundlag af disse kan udøve opfindelsen, skal en prøve af det biologiske materiale deponeres senest den dag, da ansøgningen bliver indleveret. Prøven skal herefter fortløbende være deponeret således, at den, som ifølge denne lov er berettiget til at få udleveret en prøve, kan få udleveret prøven i Danmark. Erhvervsministeren fastsætter bestemmelser om, hvor deponering kan foretages.

Stk. 2. Ophører en deponeret prøve med at være levedygtig, eller kan en prøve af andre grunde ikke udleveres, skal denne erstattes med en ny prøve af samme biologiske materiale inden for den frist og i øvrigt i overensstemmelse med de regler, der fastsættes af erhvervsministeren. Den nye deponering anses for foretaget allerede fra den dag, da den tidligere deponering blev foretaget.

§ 8 b. Patent- og Varemærkestyrelsen tildeler ansøgningen en indleveringsdag, hvis

- 1) der foreligger en tilkendegivelse af, at det indleverede materiale er en ansøgning,
- 2) det indleverede materiale muliggør, at ansøgerens identitet kan fastlægges, eller at ansøgeren kan kontaktes, og
- 3) det indleverede materiale indeholder en beskrivelse.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler for ansøgerens mulighed for efterfølgende at få tildelt en indleveringsdag, hvor kravene i stk. 1 ikke er opfyldt.

Stk. 3. Hvis kravene i stk. 1 ikke er opfyldt, giver Patent- og Varemærkestyrelsen ansøgeren en frist på 2 måneder til opfyldelse heraf.

§ 9. Såfremt ansøgeren fremsætter begæring herom og betaler det fastsatte gebyr, skal patentmyndigheden i overensstemmelse med regler, der fastsættes af erhvervsministeren, foranledige, at ansøgningen nyhedsundersøges hos en international nyhedsundersøgende myndighed i henhold til bestemmelserne i artikel 15, stk. 5, i den i Washington den 19. juni 1970 indgåede patentsamarbejdsstraktat.

§ 10. I samme ansøgning må ikke søges patent på to eller flere af hinanden uafhængige opfindelser.

§ 11. Søger patent på en opfindelse, som fremgår af en af ansøgeren tidligere indleveret patentansøgning, der ikke er endeligt afgjort, skal den senere ansøgning på ansøgerens begæring og på de af erhvervsministeren fastsatte vilkår anses som indleveret på det tidspunkt, da de akter, hvoraf opfindelsen fremgår, indkom til patentmyndigheden.

§ 12. Patent- og Varemærkestyrelsen kan opfordre ansøgeren til at udpege en i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) bosat fuldmægtig, som kan repræsentere ansøgeren i alt vedrørende ansøgningen. Fuldmægtigens navn og adresse skal indføres i patentregistret.

§ 13. En ansøgning om patent må ikke ændres således, at patent søges på noget, som ikke fremgik af ansøgningen, da denne blev indleveret.

§ 14. (Ophævet)

§ 15. Har ansøgeren ikke iagttaget de om ansøgningen givne forskrifter, eller finder patentmyndigheden, at der af

andre grunde er noget til hinder for at imødekomme ansøgningen, skal ansøgeren underrettes herom og opfordres til inden en nærmere angiven frist at udtale sig eller berigtige ansøgningen. Patentmyndigheden kan dog uden at høre ansøgeren foretage de ændringer i sammendraget, som den finder nødvendigt.

Stk. 2. Undlader ansøgeren inden fristens udløb at afgive den begærede udtalelse eller at træffe foranstaltninger til berigtigelse af ansøgningen, henlægges denne. Den i stk. 1 nævnte meddelelse skal indeholde oplysning herom.

Stk. 3. Behandlingen af ansøgningen genoptages dog, hvis ansøgeren inden 4 måneder efter udløbet af den fastsatte frist fremkommer med sine ytringer eller træffer foranstaltninger til berigtigelse af ansøgningen samt betaler det fastsatte genoptagelsesgebyr.

Stk. 4. Betales der ikke årsgebyr efter §§ 8, 41 og 42, henlægges ansøgningen uden forudgående underretning. Behandlingen af en af denne grund henlagt ansøgning kan ikke genoptages.

§ 16. Finder patentmyndigheden, også efter at ansøgerens besvarelse er indkommet, noget til hinder for at imødekomme ansøgningen, og har ansøgeren haft lejlighed til at udtale sig om hindringen, skal ansøgningen afslås, medmindre patentmyndigheden finder grund til på ny at give ansøgeren opfordring som omhandlet i § 15, stk. 1.

§ 17. Påstår nogen over for patentmyndigheden, at han og ikke ansøgeren er berettiget til opfindelsen, kan patentmyndigheden, hvis den finder spørgsmålet tvivlsomt, opfordre ham til inden en nærmere angiven frist at anlægge retssag herom. Efterkommes opfordringen ikke, kan påstanden lades ude af betragtning ved afgørelse af patentansøgningen. Underretning herom skal gives i opfordringen.

Stk. 2. Er der anlagt sag om retten til en opfindelse, på hvilken der søges patent, kan behandlingen af patentansøgningen stilles i bero, indtil retssagen er endeligt afgjort.

§ 18. Godtgør nogen over for patentmyndigheden, at han og ikke ansøgeren er berettiget til opfindelsen, skal patentmyndigheden overføre ansøgningen til ham, såfremt han begærer det. Den, til hvem patentansøgningen således overføres, skal betale nyt ansøgningsgebyr.

Stk. 2. Er der fremsat begæring om overførelse af en patentansøgning, må ansøgningen ikke henlægges, afslås eller imødekommes, før der er taget endelig stilling til begæringen.

§ 19. Er ansøgningen i overensstemmelse med forskrifterne, og er intet fundet til hinder for meddelelse af patent, og er det konstateret, at ansøgeren er enig i den tekst, hvormed patent vil kunne meddeles, sender patentmyndigheden meddelelse til ansøgeren om, at patent kan meddeles mod betaling af det fastsatte gebyr for publicering af patentskriftet.

Stk. 2. Efter at patentmyndigheden har sendt meddelelse som nævnt i stk. 1, må patentkravene ikke ændres således, at patentbeskyttelsens omfang udvides.

Stk. 3. Patentskriftet kan efter ansøgerens anmodning herom publiceres på dansk eller på engelsk med patentkrav på dansk.

Stk. 4. Gebyret for publicering af patentskriftet skal betales inden 2 måneder efter, at patentmyndigheden har givet meddelelse efter stk. 1. Sker dette ikke, henlægges ansøgningen. Behandlingen genoptages dog, hvis ansøgeren inden 4 måneder efter udløbet af fristen betaler gebyret for patentmeddelelse samt det fastsatte genoptagelsesgebyr.

§ 20. Når betingelserne i § 19 er opfyldt, skal patentmyndigheden meddele patent og udfærdige patentbrev. Samtidig bekendtgøres patentmeddelelsen.

Stk. 2. Patentskrift, som indeholder beskrivelse, patentkrav og sammendrag, skal kunne fås hos patentmyndigheden samtidig med patentmeddelelsens bekendtgørelse. Patentskriftet skal angive patenthaveren og opfinderen.

§ 21. Enhver er berettiget til over for patentmyndigheden at fremsætte indsigelse mod et meddelt patent. Indsigelsen skal være begrundet og være kommet frem til patentmyndigheden inden 9 måneder fra bekendtgørelsen af patentmeddelelsen. Med indsigelsen skal følge det fastsatte gebyr.

Stk. 2. Indsigelse kan alene begrundes med, at patentet er meddelt, uanset at

- 1) betingelserne i §§ 1-2 ikke er opfyldt,
- 2) det angår en opfindelse, som ikke er så tydeligt beskrevet, at en fagmand på grundlag af beskrivelsen kan udøve den, eller
- 3) dets genstand går ud over indholdet af ansøgningen, som den blev indleveret.

Stk. 3. Patentmyndigheden bekendtgør, at indsigelse er indleveret.

§ 22. Fra og med den dag, da patentet meddeles, skal akterne i ansøgningsagen holdes tilgængelige for enhver.

Stk. 2. Når 18 måneder er forløbet fra ansøgningsdagen eller, hvis der er begæret prioritet i henhold til § 6, fra den dag, fra hvilken prioriteten er begæret, skal akterne, selv om patent ikke er meddelt, holdes tilgængelige for enhver. Er der truffet beslutning om henlæggelse eller afslag, må akterne dog ikke holdes tilgængelige, medmindre ansøgeren begærer genoptagelse, påklager det meddelte afslag eller i henhold til §§ 72 eller 73 begærer genoprettelse af rettigheder.

Stk. 3. På begæring af ansøgeren skal sagens akter gøres tilgængelige tidligere end foreskrevet i stk. 1 og 2.

Stk. 4. Når akterne bliver tilgængelige i henhold til stk. 2 eller 3, skal bekendtgørelse herom udfærdiges.

Stk. 5. Indeholder et dokument forretningshemmeligheder, som ikke angår en opfindelse, på hvilken der søges eller er meddelt patent, kan patentmyndigheden, når særlige grunde foreligger, på begæring bestemme, at dokumentet helt eller delvis ikke skal være tilgængeligt. Er sådan begæring indgivet, må dokumentet ikke gøres tilgængeligt, før afgørelse er truffet, eller i det tidsrum, hvori afgørelsen kan påklages. Klage har opsættende virkning.

Stk. 6. Er en prøve af biologisk materiale deponeret i henhold til § 8 a, har enhver ret til at få en prøve af materialet, når akterne bliver tilgængelige i henhold til stk. 1, 2 eller 3. Efter meddelelsen af patent kan udleveringen ske til enhver, der anmoder herom, uanset om patentet er ophørt eller er kendt ugyldigt. Dette medfører dog ikke, at en prøve skal

udleveres til nogen, som efter bestemmelser fastsat i eller i medfør af lov ikke må befatte sig med det deponerede materiale. En prøve skal heller ikke udleveres til nogen, hvis det på grund af materialets farlige egenskaber antages, at være forbundet med åbenbar fare, at vedkommende befatter sig med prøven.

Stk. 7. Uanset stk. 6 kan ansøgeren begære, at udlevering af en prøve i tiden, indtil patent er meddelt, kun kan ske til en særlig sagkyndig. Hvis en ansøgning er blevet afslået, tilbagetaget eller anses for tilbagetaget, kan ansøgeren begære, at en prøve af det deponerede materiale i 20 år fra patentansøgningens indlevering, kun må udleveres til en særlig sagkyndig. Erhvervsministeren fastsætter bestemmelser om fremsættelse af begæring om udlevering, om fristen for fremsættelse af sådanne begæringer og om, hvem der kan benyttes som sagkyndig.

Stk. 8. Begæring om udlevering af prøven skal fremsættes over for patentmyndigheden og indeholde en erklæring om at iagttage de begrænsninger i brugen af prøven, som fremgår af regler, der fastsættes af erhvervsministeren. Såfremt prøven skal udleveres til en særlig sagkyndig, skal erklæringen i stedet afgives af denne.

§ 23. Er indsigelse fremkommet, skal patenthaveren gøres bekendt med indsigelsen og have lejlighed til at udtale sig om denne.

Stk. 2. Patentmyndigheden kan behandle en indsigelse, selv om patentet er ophørt eller ophører i henhold til §§ 51, 54 eller 96, selv om indsigelsen tages tilbage, eller selv om indsigeren afgår ved døden eller mister evnen til at indgå retshandler.

Stk. 3. Patentmyndigheden kan erklære patentet ugyldigt eller opretholde det i uændret eller ændret form. Hvis patentmyndigheden finder, at patentet kan opretholdes i ændret form, og det er konstateret, at patenthaveren er enig heri, ændres patentskriftet tilsvarende, efter at patenthaveren har betalt det fastsatte gebyr for publicering heraf. Hos patentmyndigheden skal der kunne fås eksemplarer af det ændrede patentskrift.

Stk. 4. Hvis patenthaveren ikke er enig i opretholdelsen af patentet i ændret form eller ikke betaler gebyret for publicering af nyt patentskrift rettidigt, erklæres patentet for ugyldigt.

Stk. 5. Patentmyndigheden bekendtgør afgørelsen af indsigelsen.

§ 24. Klage over styrelsens endelige afgørelse af en patentansøgning kan indgives til Ankenævnet for Patenter og Varemærker af ansøgeren. Patenthaveren kan klage til Ankenævnet for Patenter og Varemærker, når et patent er anset for ugyldigt, eller hvis Patent- og Varemærkestyrelsen finder, at patentet kan opretholdes i ændret form efter indsigelse. Indsigeren kan klage til Ankenævnet for Patenter og Varemærker, når et patent opretholdes i uændret form, eller hvis Patent- og Varemærkestyrelsen finder, at patentet kan opretholdes i ændret form trods behørigt fremsat indsigelse. Frafalder indsigeren sin klage, kan klagen alligevel prøves, når særlige grunde hertil foreligger.

Stk. 2. Afgørelser, hvorved en begæring om genoptagelse i henhold til § 15, stk. 3, eller § 19, stk. 4, er afslået, eller hvorved begæring om overførelse i henhold til § 18 er imødekommet, kan påklages af ansøgeren. Afgørelser, hvorved en begæring om overførelse af ansøgningen er afslået, kan påklages af den, der har fremsat begæringen.

Stk. 3. Afgørelser, hvorved begæring i henhold til § 22, stk. 5, er afslået, kan påklages af den, der har fremsat begæringen.

§ 25. Klage efter § 24 indgives til Ankenævnet for Patenter og Varemærker senest 2 måneder efter, at styrelsen har givet den pågældende underretning om afgørelsen. Inden samme frist skal det herfor fastsatte gebyr betales. Sker dette ikke, skal klagen afvises.

Stk. 2. Ankenævnets afgørelser kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Stk. 3. Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af styrelsen, som kan påklages til Ankenævnet for Patenter og Varemærker, kan ikke indbringes for domstolene, forinden ankenævnets afgørelse foreligger, jf. dog §§ 52 og 53. Søgsmål til prøvelse af afgørelser, hvorved Ankenævnet for Patenter og Varemærker afslår en ansøgning om patent eller erklærer et patent ugyldigt, skal anlægges inden 2 måneder efter, at der er givet den pågældende underretning om afgørelsen.

Stk. 4. Bestemmelsen i § 22, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse med hensyn til dokumenter, der indkommer til Ankenævnet for Patenter og Varemærker.

§ 26. Bliver en ansøgning, som er tilgængelig for enhver, endeligt afslået eller henlagt, skal bekendtgørelse herom udfærdiges.

§ 27. Meddelte patenter indføres i et patentregister, der føres af patentmyndigheden.

Kapitel 3

International patentansøgning

§ 28. Ved international patentansøgning forstås en ansøgning i henhold til den i Washington den 19. juni 1970 indgæede patentsamarbejdsstraktat.

Stk. 2. International patentansøgning indleveres til en patentmyndighed eller international organisation, som i henhold til traktaten og gennemførelsesforskrifterne er berettiget til at modtage sådan ansøgning (modtagende myndighed). Til patentmyndigheden her i landet kan en international patentansøgning indleveres i overensstemmelse med regler, der fastsættes af erhvervsministeren. Ansøgeren skal til patentmyndigheden betale det for ansøgningen fastsatte gebyr.

Stk. 3. Bestemmelserne i §§ 29-38 finder anvendelse på internationale patentansøgninger, som omfatter Danmark.

§ 29. En international patentansøgning, for hvilken den modtagende myndighed har fastsat international indleveringsdag, har samme virkning som en her i landet den pågældende dag indleveret patentansøgning. Bestemmelsen i § 2, stk. 2, 2. pkt., finder dog kun anvendelse, såfremt ansøgningen er videreført i henhold til § 31.

§ 30. En international patentansøgning skal anses for tilbagetaget for så vidt angår Danmark i de tilfælde, som omhandles i traktatens artikel 24, stk. 1 i og ii.

§ 31. Ønsker ansøgeren at videreføre en international ansøgning for Danmark, skal han inden 31 måneder fra den internationale indleveringsdag eller, hvis prioritet begæres, fra prioritetsdagen til patentmyndigheden betale det fastsatte gebyr samt indlevere en oversættelse til dansk eller engelsk af den internationale ansøgning i det omfang, som erhvervsministeren fastsætter, eller, såfremt ansøgningen er affattet på dansk eller engelsk, en genpart af ansøgningen.

Stk. 2. Såfremt ansøgeren har betalt det fastsatte gebyr inden de i stk. 1 fastsatte frister, kan den krævede oversættelse eller genpart indleveres inden en yderligere frist på 2 måneder, mod at der betales et fastsat tillægsgebyr inden udløbet af den yderligere frist.

Stk. 3. Opfylder ansøgeren ikke kravene i denne paragraf, skal ansøgningen anses for tilbagetaget for så vidt angår Danmark.

§ 32. (Ophævet)

§ 33. Når en international patentansøgning er videreført i henhold til § 31, finder bestemmelserne i kapitel 2 anvendelse på ansøgningen og dens behandling med de afvigelser, der er fastsat i nærværende paragraf og i §§ 34-37. Ansøgningen må kun efter ansøgerens begæring optages til behandling forinden udløbet af de frister, som gælder i henhold til § 31, stk. 1.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 12 kan først bringes til anvendelse fra det tidspunkt, hvor patentmyndigheden kan optage ansøgningen til behandling.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 22, stk. 2 og 3, finder anvendelse, allerede inden ansøgningen er videreført, når ansøgeren har opfyldt sin forpligtelse i henhold til § 31 til at indlevere en oversættelse af ansøgningen, eller hvis ansøgningen er affattet på dansk eller engelsk, når ansøgeren har indleveret en genpart af den til patentmyndigheden.

Stk. 4. Ved anvendelsen af §§ 48, 56 og 60 anses en international patentansøgning at være gjort tilgængelig for enhver, når den er gjort tilgængelig i henhold til stk. 3.

Stk. 5. Opfylder patentansøgningen traktatens krav med hensyn til form og indhold, skal den godkendes i så henseende.

§ 34. I en international patentansøgning må der ikke meddeles patent eller gives afslag før efter udløbet af en af erhvervsministeren fastsat frist, medmindre ansøgeren har givet samtykke til, at ansøgningen afgøres forinden.

§ 35. Patentmyndigheden må ikke uden ansøgerens samtykke meddele patent i en international patentansøgning eller offentliggøre den, før den er offentliggjort af Det Internationale Bureau ved Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret (WIPO) eller der er hengået 20 måneder fra den internationale indleveringsdag eller, hvis prioritet begæres, fra prioritetsdagen.

§ 36. Har en del af en international patentansøgning ikke været genstand for international nyhedsundersøgelse eller

international forberedende patenterbarhedsprøvning, fordi ansøgningen er blevet anset at omfatte to eller flere af hinanden uafhængige opfindelser, og har ansøgeren ikke inden for den fastsatte frist betalt tillægsgebyr i henhold til traktaten, skal patentmyndigheden undersøge, om bedømmelsen var rigtig. Findes dette at være tilfældet, skal den pågældende del af ansøgningen anses for tilbagetaget hos patentmyndigheden, medmindre ansøgeren betaler det fastsatte gebyr inden 2 måneder efter, at patentmyndigheden har givet ham underretning om udfaldet af undersøgelsen. Finder patentmyndigheden, at bedømmelsen ikke var rigtig, skal den fortsætte behandlingen af ansøgningen i dens helhed.

Stk. 2. Ansøgeren kan påklage en afgørelse i henhold til stk. 1, hvorved det er antaget, at en patentansøgning omfatter to eller flere af hinanden uafhængige opfindelser. Bestemmelserne i § 25, stk. 1-3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Stadfæstes styrelsens afgørelse, regnes fristen for betaling af gebyr i henhold til stk. 1, 2. pkt., fra den dag, da endelig afgørelse foreligger.

§ 37. Har en del af en international patentansøgning ikke været genstand for en international forberedende patenterbarhedsprøvning, fordi ansøgeren efter krav fra den internationale prøvningsmyndighed har begrænset patentkravene, skal den pågældende del af ansøgningen anses for tilbagetaget hos patentmyndigheden, medmindre ansøgeren betaler det fastsatte gebyr inden 2 måneder efter, at patentmyndigheden har anmodet herom under henvisning til begrænsningen i den foretagne prøvning.

§ 38. Har en modtagende myndighed afvist at fastsætte international indleveringsdag for en international patentansøgning, eller har den besluttet, at ansøgningen eller en begæring om, at ansøgningen skal omfatte Danmark, skal anses for tilbagetaget, skal patentmyndigheden på ansøgerens begæring efterprøve rigtigheden af afgørelsen. Det samme gælder en afgørelse fra Det Internationale Bureau, hvorefter en ansøgning skal anses som tilbagetaget.

Stk. 2. Begæring om fornyet prøvelse i henhold til stk. 1 skal fremsættes over for Det Internationale Bureau inden udløbet af en af erhvervsministeren fastsat frist. Ansøgeren skal inden udløbet af samme frist i det omfang, som erhvervsministeren fastsætter, indlevere en oversættelse af ansøgningen til patentmyndigheden samt betale det fastsatte ansøgningsgebyr.

Stk. 3. Finder patentmyndigheden, at den modtagende myndigheds eller Det Internationale Bureaus afgørelse er urigtig, skal patentmyndigheden behandle ansøgningen i henhold til kapitel 2. Hvis international indleveringsdag ikke er fastsat af den modtagende myndighed, skal ansøgningen anses for indleveret den dag, som patentmyndigheden finder burde have været fastsat som international indleveringsdag. Opfylder ansøgningen traktatens krav med hensyn til form og indhold, skal den godkendes i så henseende.

Stk. 4. Bestemmelsen i § 2, stk. 2, 2. pkt., finder anvendelse på ansøgninger, som er optaget til behandling i henhold til stk. 3, såfremt ansøgningen bliver almindeligt tilgængelig i henhold til § 22.

Kapitel 4

Patentets omfang og gyldighedstid

§ 39. Patentbeskyttelsens omfang bestemmes af patentkravene. Til forståelse af patentkravene kan vejledning hentes fra beskrivelsen.

§ 40. Et meddelt patent kan opretholdes, indtil 20 år er forløbet fra den dag, patentansøgningen blev indleveret. For patent skal betales årsgebyr for hvert gebyrår, som påbegyndes efter at patentet er meddelt.

Kapitel 5

Betaling af årsgebyrer

§ 41. Årsgebyret forfalder den sidste dag i den måned, i hvilken gebyråret begynder. Årsgebyrerne for de første 2 gebyrår forfalder dog først samtidig med gebyret for det tredje gebyrår. Årsgebyr kan tidligst betales 3 måneder før forfaldsdagen.

Stk. 2. For en senere ansøgning som omhandlet i § 11 forfalder årsgebyrer for de gebyrår, som er begyndt før den dag, den senere ansøgning blev indleveret, eller som begyndes inden 2 måneder efter denne dag, ikke i noget tilfælde før 2 måneder er forløbet efter denne dag. For en international patentansøgning forfalder årsgebyrer for gebyrår, som er begyndt før den dag, ansøgningen blev videreført efter § 31 eller optaget til behandling efter § 38, eller som begynder inden 2 måneder efter denne dag, ikke i noget tilfælde før 2 måneder efter den dag ansøgningen blev videreført eller optaget til behandling.

Stk. 3. Årsgebyr kan med den fastsatte forhøjelse betales indtil 6 måneder efter, at det forfalder.

Stk. 4. Patent- og Varemærkestyrelsen opkræver årsgebyrer hos patentansøgeren, patenthaveren eller en eventuel udpeget fuldmægtig, men Patent- og Varemærkestyrelsen er ikke ansvarlig for rettighedstab som følge af manglende opkrævning.

§ 42. Er opfinderen ansøger eller indehaver af patentet, og skønnes det at være forbundet med betydelige vanskeligheder for ham at betale årsgebyrer, kan patentmyndigheden meddele ham henstand med betaling af disse, såfremt begæring herom fremsættes senest den dag, da årsgebyrerne første gang forfalder. Henstand kan meddeles for indtil 3 år ad gangen, dog ikke længere end indtil 3 år fra patentets meddelelse. Begæring om forlænget henstand skal fremsættes senest den dag, da meddelt henstand udløber.

Stk. 2. Afslås begæring om henstand eller forlænget henstand, anses betaling inden 2 måneder derefter for rettidig.

Stk. 3. Årsgebyr, med hvis betaling der er givet henstand efter stk. 1, kan med samme forhøjelse som nævnt i § 41, stk. 3, betales inden 6 måneder efter det tidspunkt, til hvilket henstand er givet.

Kapitel 6

Licens, overdragelse m.v.

§ 43. Har patenthaveren givet en anden ret til erhvervsmæssigt at udnytte opfindelsen (licens), kan licenshaveren

ikke overdrage denne ret til andre, medmindre andet måtte være aftalt.

§ 44. Er et patent overgået til en anden, er licens givet, er et patent pantsat, er der foretaget udlæg i patentet eller er patenthaver taget under konkursbehandling, skal dette på begæring indføres i patentregistret.

Stk. 2. Godtgøres det, at en registreret licens er ophørt, skal licensen slettes af registret.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder også for tvangslicens og rettigheder i henhold til § 53, stk. 2.

Stk. 4. Søgsmål vedrørende et patent kan altid anlægges mod den, som i registret er indført som patenthaver, og meddelelse fra patentmyndigheden kan sendes til ham.

§ 45. Hvis en patenteret opfindelse, når der er forløbet 3 år fra patentets meddelelse og 4 år fra patentansøgningens indlevering, ikke udøves her i landet i et rimeligt omfang, kan den, som her i landet vil udøve opfindelsen, opnå tvangslicens dertil, medmindre der foreligger skellig grund til undladelsen.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan bestemme, at udøvelse i et andet land skal sidestilles med udøvelse her i landet ved anvendelsen af bestemmelsen i stk. 1. Sådan bestemmelse kan gøres betinget af gensidighed.

§ 46. Indehaveren af et patent på en opfindelse, hvis udnyttelse er afhængig af et patent eller en registreret brugsmodel, der tilhører en anden, kan opnå tvangslicens til udnyttelse af den ved det sidstnævnte patent beskyttede opfindelse eller den ved brugsmodelregistreringen beskyttede frembringelse, hvis den førstnævnte opfindelse udgør et vigtigt teknisk fremskridt af væsentlig økonomisk betydning.

Stk. 2. Indehaveren af patentet på den opfindelse eller af den registrerede brugsmodel, til hvis udnyttelse der er meddelt tvangslicens i medfør af bestemmelsen i stk. 1, skal på rimelige vilkår kunne opnå tvangslicens til udnyttelse af den anden opfindelse.

§ 46 a. En sortsejer, der ikke kan opnå eller udnytte en plantenyhedsbeskyttelse uden at krænke et ældre patent, kan ansøge om tvangslicens til udnyttelse af opfindelsen, hvis tvangslicensen er nødvendig for udnyttelsen af den sort, der skal nyhedsbeskyttes, og mod betaling af en rimelig licensafgift. Tvangslicens meddeles kun, hvis sortsejeren godtgør, at sorten udgør et vigtigt teknisk fremskridt af væsentlig økonomisk betydning i forhold til opfindelsen.

Stk. 2. Har en patenthaver efter lov om plantenyheder fået tvangslicens til at udnytte en beskyttet plantenyhed, har sortsejeren ret til på rimelige vilkår at opnå gensidig licens til udnyttelse af opfindelsen.

§ 47. Når vigtige almene interesser gør det påkrævet, kan den, der erhvervsmæssigt vil udnytte en opfindelse, på hvilken en anden har patent, få tvangslicens hertil.

§ 48. Den, som, da en patentansøgning blev gjort tilgængelig for enhver, her i landet erhvervsmæssigt udnyttede den opfindelse, på hvilken patent søges, kan, hvis ansøgningen fører til patent, få tvangslicens til udnyttelsen, når ganske særlige grunde taler herfor, og han ikke havde kendskab til

ansøgningen og ej heller med rimelighed har kunnet skaffe sig sådant kendskab. Sådant ret tilkommer under tilsvarende forudsætninger også den, som havde truffet væsentlige foranstaltninger til erhvervsmæssig udnyttelse af opfindelsen her i landet.

Stk. 2. Sådant tvangslicens kan omfatte tiden forud for patentets meddelelse.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan bestemme, at udnyttelse i et andet land skal sidestilles med udnyttelse her i landet ved anvendelsen af bestemmelsen i stk. 1. Sådant bestemmelse kan gøres betinget af gensidighed.

§ 49. Tvangslicens må kun meddeles den, som ikke ved aftale har kunnet opnå licens på rimelige vilkår, og som kan antages at være i stand til at udnytte opfindelsen på rimelig og forsvarlig måde og i overensstemmelse med licensen.

Stk. 2. Tvangslicens er ikke til hinder for, at patenthaveren selv udnytter opfindelsen eller meddeler licens til andre.

Stk. 3. Tvangslicens kan kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori den udnyttes, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet. For tvangslicens meddelt efter § 46, stk. 1, gælder endvidere, at overdragelse af tvangslicensen skal ske sammen med det patent, hvis udnyttelse er afhængig af et patent eller en registreret brugsmode, der tilhører en anden.

Stk. 4. Tvangslicens vedrørende halvlederteknologi kan kun meddeles til offentlig ikkekommerciel udnyttelse eller for at bringe en konkurrencebegrænsende adfærd, som er fastslået ved dom eller administrativ afgørelse, til ophør.

§ 50. Sø- og Handelsretten afgør i første instans, om tvangslicens skal meddeles og bestemmer ligeledes, i hvilket omfang opfindelsen må udnyttes, samt fastsætter vederlaget og de øvrige vilkår for tvangslicensen. For så vidt forholdene måtte ændre sig væsentligt, kan retten på begæring af hver af parterne ophæve licensen eller fastsætte nye vilkår for denne.

Kapitel 7

Patentets ophør, administrativ omprøvning m.v.

§ 51. Betales årsgebyr ikke i overensstemmelse med reglerne i §§ 40, 41 og 42, bortfalder patentet fra og med begyndelsen af det gebyrår, for hvilket gebyr ikke er betalt.

§ 52. Et patent kan ved dom kendes ugyldigt, hvis

- 1) det er meddelt, uanset at betingelserne i §§ 1-2 ikke er opfyldt,
- 2) det angår en opfindelse, som ikke er så tydeligt beskrevet, at en fagmand på grundlag af beskrivelsen kan udøve den,
- 3) dets genstand går ud over indholdet af ansøgningen, som den blev indleveret, eller
- 4) omfanget af patentbeskyttelsen er blevet udvidet, efter at patentmyndigheden i henhold til § 19, stk. 1, har sendt meddelelse til ansøgeren om, at patent kan meddeles.

Stk. 2. Et patent kan dog ikke kendes ugyldigt i sin helhed af den grund, at patenthaveren var blot delvis berettiget til patentet.

Stk. 3. Sag kan, bortset fra de i stk. 4 nævnte tilfælde, rejses af enhver.

Stk. 4. Sager, som begrundes med, at patent er meddelt en anden end den, der i henhold til § 1, er berettiget hertil, kan alene rejses af den, der påstår sig berettiget til patentet. Sagen skal rejses inden 1 år efter, at den berettigede har fået kendskab om patentets meddelelse og de øvrige forhold, på hvilke søgsmålet støttes. Var patenthaveren i god tro, da patentet blev meddelt, eller da han erhvervede patentet, kan sagen ikke rejses senere end 3 år efter patentets meddelelse.

§ 53. Er patent meddelt en anden end den, der i henhold til § 1 er berettiget dertil, skal retten, hvis der nedlægges påstand derom af den berettigede, overføre patentet til denne. Bestemmelserne i § 52, stk. 4, om tidspunktet for sagens anlæg finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Den, hvem patentet frakendes, er, når han i god tro her i landet erhvervsmæssigt har udnyttet opfindelsen eller truffet væsentlige foranstaltninger hertil, berettiget til mod rimeligt vederlag og i øvrigt på rimelige vilkår at fortsætte den påbegyndte eller iværksætte den planlagte udnyttelse med bibeholdelse af dennes almindelige karakter. Sådant ret tilkommer under samme forudsætninger også indehavere af registrerede licensrettigheder.

Stk. 3. Rettigheder i henhold til stk. 2 kan kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori de udnyttes, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet.

§ 53 a. Sag om ugyldighed, som rejses, mens en indsigelse i henhold til § 21 ikke er færdigbehandlet af patentmyndigheden, kan af retten stilles i bero, indtil der er truffet endelig afgørelse af patentmyndigheden.

§ 53 b. Enhver kan over for patentmyndigheden fremsætte begæring om, at et patent, der er meddelt af patentmyndigheden eller er meddelt med virkning for Danmark efter § 75, omprøves.

Stk. 2. Begæring efter stk. 1 kan ikke indleveres, så længe indsigelse endnu kan fremsættes, eller så længe en indsigelse ikke er endeligt afgjort. Hvis en sag ved domstolene vedrørende et patent ikke er endeligt afgjort, kan der ikke fremsættes en begæring efter stk. 1 vedrørende det pågældende patent.

Stk. 3. Rejser sag ved domstolene om et patent, inden der er truffet endelig afgørelse om en begæring efter stk. 1 vedrørende samme patent, skal patentmyndigheden stille behandlingen af begæringen i bero, indtil sagen er endeligt afgjort, medmindre begæringen er fremsat af patenthaveren.

Stk. 4. Er begæring om omprøvning indleveret, skal patenthaveren gøres bekendt hermed og have lejlighed til at udtale sig om denne. Patentmyndigheden bekendtgør, at begæring om omprøvning er indleveret.

Stk. 5. Patentmyndigheden kan behandle en begæring om omprøvning, selv om patentet er ophørt eller ophører i henhold til §§ 51, 54 eller 96. Patentmyndigheden kan ligeledes behandle begæringen, selv om begæringen tages tilbage, eller selv om den, der har begæret omprøvningen, afgår ved døden eller mister evnen til at indgå retshandler.

Stk. 6. Med begæringen om administrativ omprøvning efter stk. 1 skal følge det fastsatte gebyr.

§ 53 c. Begæring om omprøvning fra andre end patenthaveren kan alene støttes på de ugyldighedsgrunde, der er nævnt i § 52, stk. 1.

Stk. 2. Patentmyndigheden kan erklære patentet ugyldigt eller opretholde det i ændret eller uændret form. Patentmyndigheden undersøger, om begæringen kan imødekommes, og hvis begæringen kan imødekommes, om de grunde, der er nævnt i § 52, stk. 1, er til hinder for, at patentet opretholdes i ændret form.

§ 53 d. Hvis en begæring fra andre end patenthaveren ikke kan imødekommes, afslås begæringen, og patentet opretholdes i uændret form.

Stk. 2. Kan begæringen imødekommes, men kan patentet ikke opretholdes i ændret form, erklærer patentmyndigheden patentet for ugyldigt. Kan patentet opretholdes i ændret form, ændres patentet tilsvarende, såfremt patenthaveren er enig i den ændrede formulering, som patentmyndigheden vil give patentet. Er patenthaveren ikke enig i den ændrede formulering, erklæres patentet for ugyldigt.

Stk. 3. Når der er truffet afgørelse om at opretholde patentet i ændret form, skal patenthaveren betale det fastsatte gebyr for publicering af nyt patentskrift inden for den fastsatte frist. Betales gebyret ikke rettidigt, erklæres patentet for ugyldigt.

Stk. 4. Patentmyndigheden bekendtgør afgørelsen af en administrativ omprøvning.

§ 53 e. Patenthaveren selv kan på de i § 53 b, stk. 2 og 6, anførte betingelser begære sit patent begrænset ved ændring af beskrivelsen, kravene eller tegningerne. Hvis patenthaveren anmoder om eller har anmodet om begrænsning eller ophævelse af patentet ved Den Europæiske Patentmyndighed i medfør af den europæiske patentkonventions artikel 105 a-105 c, skal patentmyndigheden her i landet stille behandlingen af en begæring i medfør af 1. pkt. i bero, indtil Den Europæiske Patentmyndighed har truffet afgørelse i sagen. Patentmyndigheden her i landet genoptager på patenthavers begæring herom anmodningen i henhold til 1. pkt., såfremt der ikke var fuld identitet mellem denne anmodning og den begæring om central begrænsning, som patenthaver indleverede til Den Europæiske Patentmyndighed.

Stk. 2. Patentmyndigheden undersøger da, om de grunde, der er nævnt i § 52, stk. 1, er til hinder for at opretholde patentet i den ændrede form, patenthaveren ønsker. Kan den begærede begrænsning herefter godkendes, ændres patentet i overensstemmelse hermed, og § 53 d, stk. 3 og 4, finder da tilsvarende anvendelse, dog at patentet ophæves, såfremt gebyret for publicering af nyt patentskrift ikke betales rettidigt.

Stk. 3. Hvis patentet derimod ikke kan opretholdes i den begærede begrænsede form, skal begæringen om begrænsning afslås.

§ 53 f. Hvis et patent er ændret i henhold til §§ 53 d eller 53 e, skal der fra det tidspunkt, hvor der sker bekendtgørelse ifølge § 53 d, stk. 4, hos patentmyndigheden kunne fås ek-

semplarer af det nye patentskrift med beskrivelse, tegninger og patentkrav i den ændrede form.

§ 54. Giver patenthaveren over for patentmyndigheden afkald på patentet, skal patentmyndigheden erklære patentet for ophævet i sin helhed.

Stk. 2. Er der rejst søgsmål om overførelse af patent, kan patentet ikke erklæres ophævet, før søgsmålet er endeligt afgjort.

§ 55. Når et patent er bortfaldet eller erklæret ophævet eller ved endelig dom erklæret ugyldigt eller overført til en anden, skal patentmyndigheden udfærdige bekendtgørelse herom.

§ 55 a. Hvis et patent erklæres helt eller delvis ugyldigt, anses patentet, i det omfang det er blevet erklæret ugyldigt, allerede fra den dag, patentansøgningen blev indleveret, ikke at have haft de virkninger, der er angivet i § 3.

Kapitel 8

Pligt til at give oplysning om patent

§ 56. En patentansøger, som over for en anden påberåber sig en ansøgning om patent, inden akterne vedrørende ansøgningen er blevet tilgængelige for enhver, er pligtig på begæring at give sit samtykke til, at vedkommende får adgang til at gøre sig bekendt med akterne i ansøgningssagen. Omfatter ansøgningen en deponeret prøve af biologisk materiale som nævnt i § 8 a, skal vedkommende også have ret til at få udleveret en prøve. Bestemmelserne i § 22, stk. 6, 2. og 3. pkt., stk. 7 og 8, finder anvendelse i disse tilfælde.

Stk. 2. Den, som enten ved direkte henvendelse til en anden eller i annoncer eller ved påskrift på varer eller deres indpakning eller på anden måde angiver, at patent er ansøgt eller meddelt, uden samtidig at angive patentets eller ansøgningens nummer, er pligtig uden unødigt ophold at give den, der begærer det, sådan oplysning. Angives det vel ikke udtrykkeligt, at patent er ansøgt eller meddelt, men er oplysningen egnet til at fremkalde den opfattelse, at dette er tilfældet, skal der på begæring uden unødigt ophold gives oplysning om, hvorvidt patent er ansøgt eller meddelt.

Kapitel 9

Straf- og erstatningsansvar m.v.

§ 57. Med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt gør indgreb i den eneret, som et patent medfører (patentindgreb).

Stk. 2. Er overtrædelsen begået forsætligt og under skærpende omstændigheder, kan straffen stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 299 b. Skærpende omstændigheder anses navnlig at foreligge, hvis der ved overtrædelsen tilsigtes en betydelig og åbenbart retsstridig vinding.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 4. Overtrædelser, som omfattes af stk. 1, påtales af den forurettede. Overtrædelser, som omfattes af stk. 2, påta-

les kun efter den forurettedes begæring, medmindre almene hensyn kræver påtale.

§ 58. Den, som forsætligt eller uagtsomt begår patentindgreb, skal betale

1) et rimeligt vederlag til den forurettede for udnyttelsen og
2) en erstatning til den forurettede for den yderligere skade, som overtrædelsen har medført.

Stk. 2. Ved fastsættelse af erstatning efter stk. 1, nr. 2, skal der tages hensyn til bl.a. den forurettedes tabte fortjeneste og krænkerens uberettigede fortjeneste.

Stk. 3. I sager, der omfattes af stk. 1, kan der derudover fastsættes en godtgørelse til den forurettede for ikkeøkonomisk skade.

§ 59. Med henblik på at forebygge yderligere patentindgreb kan retten efter påstand ved dom bl.a. bestemme, at et produkt, der udgør et patentindgreb, skal

- 1) tilbagekaldes fra handelen,
- 2) endeligt fjernes fra handelen,
- 3) tilintetgøres,
- 4) udleveres til den forurettede eller
- 5) ændres på en nærmere angiven måde.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på apparater, materialer, redskaber el.lign., der primært har været anvendt til ulovlig fremstilling af en patenteret opfindelse.

Stk. 3. Foranstaltningerne efter stk. 1 skal gennemføres uden godtgørelse til krænkeren og berører ikke en mulig erstatning til den forurettede. Foranstaltningerne skal gennemføres for krænkerens regning, medmindre særlige grunde taler herimod.

Stk. 4. Ved en dom om foranstaltninger efter stk. 1 skal retten tage hensyn til forholdet mellem krænkersens omfang, de beordrede foranstaltninger og tredjemands interesser.

Stk. 5. Retten kan efter påstand give krænkeren tilladelse til at råde over de i stk. 1 og 2 nævnte produkter, apparater, materialer, redskaber el.lign. i patentets gyldighedstid eller en del af denne mod et rimeligt vederlag. Dette gælder dog kun, hvis

- 1) krænkeren hverken har handlet forsætligt eller uagtsomt,
- 2) foranstaltningerne efter stk. 1 ville skade krænkeren uforholdsmæssigt meget og
- 3) et rimeligt vederlag er tilstrækkeligt.

§ 60. Udnytter nogen uhjemlet erhvervsmæssigt en opfindelse, efter at akterne i ansøgningssagen er gjort tilgængelige for enhver, og fører ansøgningen til patent, finder bestemmelserne om patentindgreb bortset fra § 57 tilsvarende anvendelse. I tiden, indtil patent er meddelt, omfatter patentbeskyttelsen kun det, som fremgår såvel af patentkravene, som de forelå, da ansøgningen blev almindeligt tilgængelig, som af patentet, som det er meddelt eller er opretholdt i ændret affattelse efter § 23, stk. 3.

Stk. 2. Hvis akterne i ansøgningssagen foreligger på engelsk, finder stk. 1 alene anvendelse fra det tidspunkt, hvor ansøger har indleveret en oversættelse af patentkravene til dansk.

Stk. 3. Den pågældende skal kun betale erstatning efter § 58 for skade som følge af indgreb, der er sket før bekendtgørelsen om patentets meddelelse efter § 20, i det omfang det skønnes rimeligt.

Stk. 4. Forældelse af erstatningskrav efter stk. 1 indtræder tidligst 1 år efter, at indsigelsesfristen for patentet er udløbet, eller efter at patentmyndigheden har besluttet at opretholde patentet.

§ 60 a. I en dom, hvorved nogen dømmes efter §§ 58-60, kan retten på begæring bestemme, at dommen skal offentliggøres i sin helhed eller i uddrag.

Stk. 2. Pligten til offentliggørelsen påhviler krænkeren. Offentliggørelsen skal ske for krænkerens regning og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges.

§ 61. I sager om patentindgreb kan kun gøres gældende, at patentet er ugyldigt, dersom påstand om, at patentet kendes ugyldigt, nedlægges over for patenthaveren, eventuelt efter at denne er tilstævnet efter reglerne i § 63, stk. 4. Kendes patentet ugyldigt, kommer bestemmelserne i §§ 57-60 ikke til anvendelse.

§ 62. Den, som i de i § 56 nævnte tilfælde undlader at efterkomme, hvad der påhviler ham, eller giver urigtig oplysning, straffes med bøde, for så vidt ikke strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, og er pligtig at erstatte derved forvoldt skade i det omfang, dette skønnes rimeligt.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 57, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 63. Den, der anlægger sag om et patents ugyldighed, om overførelse af patent eller om tvangslicens, skal samtidig meddele dette til patentmyndigheden og i anbefalet postforsendelse give meddelelse om sagsanlægget til enhver i patentregistret indført licenshaver, hvis adresse er angivet i registret. Den, der begærer et patent omprøvet administrativt, skal samtidig hermed give de nævnte licenshavere meddelelse herom. En licenshaver, der vil anlægge sag om indgreb i patentet, skal på tilsvarende måde give meddelelse herom til patenthaveren, hvis dennes adresse er angivet i registret.

Stk. 2. Dokumenterer sagsøgeren, eller den, der har begæret administrativ omprøvning, ikke på sagens første tægtedag eller ved begæring om omprøvning ved dennes indlevering, at meddelelse efter stk. 1, har fundet sted, kan retten ellers ved begæring af omprøvning patentmyndigheden fastsætte en frist til opfyldelse af betingelserne i stk. 1. Oversides den fastsatte frist, afvises sagen.

Stk. 3. I sager om patentindgreb, anlagt af patenthaveren, skal sagsøgte give meddelelse efter reglerne i stk. 1 til patentmyndigheden og registrerede licenshavere, såfremt han vil nedlægge påstand om, at patentet kendes ugyldigt. Bestemmelsen i stk. 2 finder tilsvarende anvendelse, således at påstanden om, at patentet kendes ugyldigt, afvises, hvis den fastsatte frist oversides.

Stk. 4. I sager om patentindgreb, anlagt af en licenshaver, kan sagsøgte tilstævne patenthaveren uden hensyn til dennes værneting for over for ham at nedlægge påstand om, at pa-

tentet kendes ugyldigt. Bestemmelserne i retsplejelovens kap. 34 finder tilsvarende anvendelse.

§ 64. Ansøgere og patenthavere, der ikke er bosat her i landet, anses i sager, der anlægges efter denne lov, for at have hjemting i København.

§ 64 a. Hvis et patents genstand er en fremgangsmåde til fremstilling af et nyt produkt, betragtes samme produkt, når det er fremstillet af en anden person end patenthaveren, som fremstillet ved den patenterede fremgangsmåde, medmindre det modsatte bevises.

Stk. 2. I forbindelse med bevisførelsen for det modsatte skal sagsøgtes berettigede interesse i at beskytte sine fabriktions- og forretningshemmeligheder tilgodeses.

§ 65. Udskrift af domme i sager, der anlægges efter denne lov, sendes til patentmyndigheden ved rettens foranstaltning.

§ 65 a. Hvis told- og skatteforvaltningen får en formodning om krænkelse omfattet af § 57, kan oplysninger herom videregives til rettighedshaver.

Kapitel 9 A

Særlig enhed om håndhævelse og piratkopiering

§ 65 b. ³⁾ Patent- og Varemærkestyrelsens opgaver vedrørende håndhævelse af patentrettigheder og bekæmpelse af piratkopiering varetages af en særlig enhed, hvor forbrugere, virksomheder og myndigheder kan henvende sig og modtage information og vejledning.

Stk. 2. I konkrete sager om piratkopiering vejleder enheden forbrugere og små og mellemstore virksomheder. Enheden kan efter anmodning og mod betaling af et gebyr afgive en skriftlig vejledende udtalelse.

Stk. 3. Enheden bistår politiet og anklagemyndigheden i deres indsats mod piratkopiering.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om enhedens opgaver og organisering m.v.

Kapitel 10

Forskellige bestemmelser

§ 66. Patent- og Varemærkestyrelsen kan opfordre patenthaver til at udpege en i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) bosat fuldmægtig, som på patenthaverens vegne kan modtage forkyndelser og andre meddelelser vedrørende patentet. Fuldmægtigens navn og adresse skal indføres i patentregistret.

§ 67. Klage over styrelsens afgørelser i medfør af §§ 44, 53 d, 53 e, 72, stk. 1 og 2, 73 samt 96 kan af ansøgeren, patenthaveren eller den, der har begæret administrativ omprøvning eller patentets ophør, indgives til Ankenævnet for Patenter og Varemærker senest 2 måneder efter, at der er givet vedkommende underretning om afgørelsen. Andre, der har interesse i den pågældende afgørelse, kan senest 2 måneder efter, at afgørelsen er bekendtgjort, indgive tilsvarende klage.

Stk. 2. Inden den i stk. 1 nævnte frist skal det for klagen fastsatte gebyr betales. Sker dette ikke, skal klagen afvises.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 25, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 68. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om betaling for særlige ekspeditioner, publikationer, udskrifter, kurser m.v.

§ 69. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om patentansøgninger og deres behandling, om behandling af indsigelser, om administrativ omprøvning, om genoprettelse, om afkald på patent, om patentregistrets indretning og førelse, om Patenttidendes udgivelse og indhold, om udveksling af elektroniske data med patentmyndigheden samt om styrelsens forretningsgang. Det kan herunder bestemmes, at patentmyndighedens journaler over indkomne ansøgninger skal være tilgængelige for enhver. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler til bestemmelse af, hvilke dage der betragtes som lukkedage for patentmyndigheden.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan bestemme, at patentmyndigheden på begæring af et andet lands myndighed kan give denne oplysning om behandlingen af her indleverede patentansøgninger, samt at patentmyndigheden ved afgørelsen af, om betingelserne for patenterbarhed foreligger, kan godtage nyhedsundersøgelser, som i denne henseende har fundet sted ved tilsvarende myndighed i et andet land eller ved en international institution.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan endvidere bestemme, at ansøgere, der i et land har indgivet en tilsvarende ansøgning om patent, på begæring af patentmyndigheden og inden for en af denne fastsat frist skal give oplysning om det resultat af undersøgelsen af opfindelsens patenterbarhed, der er meddelt ham af vedkommende lands patentmyndighed, samt fremsende genpart af skriftvekslingen med denne. Oplysningspligt kan dog ikke foreskrives for så vidt angår sådan i kapitel 3 omhandlet patentansøgning, som har været genstand for international forberedende patenterbarhedsprøvning, om hvilken der er indleveret rapport til patentmyndigheden.

§ 70. På opfindelser, der vedrører krigsmateriel eller fremgangsmåder til fremstilling af krigsmateriel, kan der meddeles hemmeligt patent i overensstemmelse med de herom givne særlige regler.

§ 71. Patent- og Varemærkestyrelsen kan efter anmodning påtage sig at løse særlige opgaver, der har karakter af teknologisk service.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter regler om denne service, om betalingen herfor samt om betalingen af gebyr for rykkerskrivelser ved for sen betaling.

Stk. 3. Lov om offentlighed i forvaltningen gælder, bortset fra § 8, ikke for de opgaver, der er nævnt i stk. 1.

§ 72. Vil en patentansøger eller patenthaver lide retstab, fordi han ikke har overholdt en i denne lov eller med hjemmel heri over for patentmyndigheden fastsat frist, men har han udvist al den omhu, som med rimelighed kunne kræves af ham, skal patentmyndigheden på begæring genoprette retighederne. Begæringen skal indgives til patentmyndigheden

inden 2 måneder efter, at den hindring, som bevirkede frist-overskridelsen, er bortfaldet, dog senest 1 år efter fristens udløb. Inden for samme frister skal han foretage den undladte handling og betale det for genoprettelse fastsatte gebyr.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder anvendelse på den i § 6, stk. 1, nævnte frist, hvis en patentansøger i en efterfølgende ansøgning begærer genoprettelse af sin prioritet inden 2 måneder fra udløbet af den i § 6, stk. 1, nævnte frist.

§ 73. Har ansøgeren i de i § 31 nævnte tilfælde benyttet forsendelse med post, og fremkommer forsendelsen ikke rettidigt, men træffes foranstaltningen inden 2 måneder efter, at ansøgeren indså eller burde have indset, at fristen var overskredet, og senest 1 år efter fristens udløb, skal patentmyndigheden genoprette rettighederne, såfremt

- 1) postforbindelserne har været afbrudt inden for de sidste 10 dage forud for fristens udløb på grund af krig, revolution, borgerlige uroligheder, strejke, naturkatastrofe eller anden lignende omstændighed på det sted, hvor afsenderen har sin virksomhed eller opholder sig, og forsendelsen er afsendt til patentmyndigheden inden 5 dage efter, at postforbindelserne er genoptaget, eller
- 2) forsendelsen har været afsendt rekommanderet til patentmyndigheden senest 5 dage før fristens udløb, dog kun hvis forsendelsen har været sendt som luftpost, hvor dette har været muligt, eller hvis afsenderen har haft grund til at antage, at forsendelsen ved befordring med almindelig post ville være modtaget senest 2 dage fra afsendelsesdagen.

Stk. 2. Ønsker patentansøgeren rettighederne genoprettet i henhold til stk. 1, skal han inden den nævnte frists udløb indgive begæring herom til patentmyndigheden.

§ 74. Når en begæring i henhold til §§ 72 eller 73 er imødekommet, og en patentansøgning, der er henlagt eller afslået efter, at den er blevet tilgængelig for enhver, som følge deraf skal optages til fortsat behandling, eller et bortfaldet patent skal anses for opretholdt, skal der udfærdiges bekendtgørelse herom.

Stk. 2. Den, som, efter at den fastsatte frist for genoptagelse af en henlagt ansøgning er udløbet, eller efter at ansøgningen er afslået, eller efter at patentets bortfald er bekendtgjort, men inden bekendtgørelse i henhold til stk. 1 er udfærdiget, i god tro har påbegyndt erhvervsmæssig udnyttelse af opfindelsen her i landet eller har truffet væsentlige foranstaltninger hertil kan fortsætte udnyttelsen med bibeholdelse af dennes almindelige karakter.

Stk. 3. Den i stk. 2 omhandlede ret kan kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori den er opstået, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet.

§ 74 a. Henlægger erhvervsministeren sine beføjelser efter loven til Patent- og Varemærkestyrelsen, kan ministeren fastsætte regler om klageadgangen, herunder at klager ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Kapitel 10 A

Europæisk patent

§ 75. Ved europæisk patent forstås et patent, der er meddelt af Den Europæiske Patentmyndighed i henhold til den i München den 5. oktober 1973 indgåede europæiske patentkonvention. Ved europæisk patentansøgning forstås en ansøgning i henhold til denne konvention.

Stk. 2. Der kan meddeles europæisk patent for Danmark.

Stk. 3. Ansøgning om europæisk patent indleveres til Den Europæiske Patentmyndighed, jf. dog de i § 70 nævnte bestemmelser om hemmeligt patent. Ansøgning om europæisk patent kan også indleveres til patentmyndigheden her i landet, der videresender den til Den Europæiske Patentmyndighed. De i konventionens artikel 76 nævnte ansøgninger kan kun indleveres til Den Europæiske Patentmyndighed.

Stk. 4. Bestemmelserne i §§ 76-90 finder anvendelse på europæisk patent for Danmark og på europæisk patentansøgning, som omfatter Danmark.

§ 76. Europæisk patent anses for meddelt, når Den Europæiske Patentmyndighed har bekendtgjort sin afgørelse herom. Det har samme virkning som patent meddelt af patentmyndigheden her i landet og er undergivet samme bestemmelser som sådant patent, medmindre andet fremgår af §§ 77-90.

§ 77. Et europæisk patent har kun virkning her i landet, såfremt indehaveren inden 3 måneder fra den dag, hvor Den Europæiske Patentmyndighed har bekendtgjort patentmeddelelse eller afgørelse om at opretholde patentet i ændret affattelse, til patentmyndigheden her i landet indleverer

- 1) patentkravene oversat til dansk, såfremt patentet er meddelt på engelsk, eller
- 2) patentkravene oversat til dansk og en oversættelse af det øvrige indhold i det meddelte eller ændrede patent til dansk eller engelsk, såfremt patentet er meddelt på tysk eller fransk.

Stk. 2. Inden for fristen som angivet i stk. 1 skal indehaveren betale det fastsatte gebyr for publiceringen.

Stk. 3. Tekst som angivet i stk. 1 skal holdes tilgængelig for enhver. Er den europæiske patentansøgning endnu ikke offentliggjort af Den Europæiske Patentmyndighed, holdes teksten dog først tilgængelig fra denne offentliggørelse.

Stk. 4. Når tekst som angivet i stk. 1 er indleveret, gebyret som angivet i stk. 2 er betalt og Den Europæiske Patentmyndighed har bekendtgjort patentmeddelelsen eller sin afgørelse om at opretholde det europæiske patent i ændret affattelse, skal patentmyndigheden her i landet udfærdige en bekendtgørelse herom. Eksemplarer af teksten skal snarest derefter kunne fås hos patentmyndigheden.

§ 78. Bestemmelserne i § 72, stk. 1, gælder også indlevering af oversættelse og betaling af gebyr i henhold til § 77, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Bestemmes det i henhold til § 72, at indlevering af oversættelse og betaling af gebyr som nævnt i § 77, stk. 1 og 2, skal anses for rettidig indlevering, skal patentmyndigheden her i landet udfærdige bekendtgørelse herom.

Stk. 3. Den, som, efter at den i § 77, stk. 1, fastsatte frist er udløbet, men inden bekendtgørelse i henhold til stk. 2 er udfærdiget, i god tro har påbegyndt erhvervsmæssig udnyttelse af opfindelsen her i landet eller har truffet væsentlige foranstaltninger hertil, har ret som anført i § 74, stk. 2 og 3.

§ 79. Bestemmelsen i § 52, stk. 1, nr. 4, gælder for europæiske patenter, såfremt udvidelse er sket efter, at patentet er meddelt.

§ 80. Ophæver Den Europæiske Patentmyndighed helt eller delvis et europæisk patent, skal dette have virkning, som om patentet i tilsvarende omfang er kendt ugyldigt her i landet. Patentmyndigheden her i landet skal udfærdige bekendtgørelse om ophævelsen.

§ 80 a. Begrænser eller ophæver Den Europæiske Patentmyndighed et europæisk patent i medfør af reglerne herfor i den europæiske patentkonventions artikel 105 a-105 c, har dette virkning, som om patentet er begrænset i medfør af § 53 e eller ophævet her i landet i medfør af § 54, når afgørelsen offentliggøres af Den Europæiske Patentmyndighed.

Stk. 2. Afgørelsen om begrænsning eller ophævelse af et patent i henhold til stk. 1 har virkning allerede fra den dag, patentansøgningen blev indleveret, hvorfor det begrænsede eller ophævede patent ikke har haft de virkninger, der er anført i § 3, jf. artikel 68 i den europæiske patentkonvention.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 77 finder tilsvarende anvendelse på afgørelser truffet i henhold til stk. 1.

Stk. 4. Patentmyndigheden her i landet offentliggør Den Europæiske Patentmyndigheds beslutning om ophævelse af et europæisk patent, såfremt det ophævede patent tidligere har været offentliggjort i medfør af § 77.

§ 81. For et europæisk patent skal der betales årsgebyr til patentmyndigheden her i landet for hvert gebyrår efter det år, i hvilket Den Europæiske Patentmyndighed har bekendtgjort sin afgørelse om at imødekomme patentansøgningen.

Stk. 2. Betales der ikke årsgebyr for det europæiske patent i overensstemmelse med stk. 1, jf. § 41, finder § 51 tilsvarende anvendelse. For så vidt angår det første årsgebyr, forfalder dette dog først 3 måneder fra den dag, patentet er meddelt.

§ 82. En europæisk patentansøgning, for hvilken Den Europæiske Patentmyndighed har fastsat indleveringsdag, har fra denne dag samme virkning her i landet som en her indleveret ansøgning. Har ansøgningen i henhold til den europæiske patentkonvention prioritet fra en tidligere dag end indleveringsdagen, gælder denne prioritet også her i landet.

Stk. 2. Ved anvendelse af § 2, stk. 2, 2. pkt., skal offentliggørelse af en europæisk patentansøgning i henhold til artikel 93 i den europæiske patentkonvention sidestilles med, at ansøgningen er blevet tilgængelig for enhver i henhold til § 22. Det samme gælder offentliggørelse i henhold til konventionens artikel 153, stk. 3, såfremt denne af Den Europæiske Patentmyndighed sidestilles med offentliggørelse i henhold til artikel 93.

§ 83. Når en europæisk patentansøgning er blevet offentliggjort i henhold til den europæiske patentkonvention, og ansøgeren til patentmyndigheden her i landet har indleveret en oversættelse til dansk af patentkravene i den således offentliggjorte ansøgning, skal patentmyndigheden her i landet holde oversættelsen tilgængelig for enhver og udfærdige bekendtgørelse herom.

Stk. 2. Udnytter nogen uhjemlet erhvervsmæssigt en opfindelse, som er genstand for en europæisk patentansøgning, efter at bekendtgørelse er udfærdiget i henhold til stk. 1, og fører ansøgningen til patent for Danmark, gælder bestemmelserne om patentindgreb. I sådanne tilfælde omfatter patentbeskyttelsen dog kun det, som fremgår såvel af de offentliggjorte patentkrav som af patentkravene i henhold til patentet. I tilfælde af, at patentet er begrænset eller ophævet af Den Europæiske Patentmyndighed, jf. artikel 105a-105c i den europæiske patentkonvention, omfatter patentbeskyttelsen kun det, der fremgår af de offentliggjorte rettede patentkrav. § 57 finder ikke anvendelse, og den pågældende skal kun betale erstatning efter § 58 for skade, i det omfang det skønnes rimeligt.

Stk. 3. Forældelse af erstatningskrav efter stk. 2 indtræder tidligst 1 år efter, at indsigelsesfristen for det europæiske patent er udløbet, eller efter at Den Europæiske Patentmyndighed har besluttet at opretholde patentet.

§ 84. Tilbagetages en europæisk ansøgning eller en begæring om, at den skal omfatte Danmark, eller skal ansøgningen eller begæringen i henhold til den europæiske patentkonvention anses for tilbagetaget, og genoptages ansøgningen ikke i henhold til konventionens artikel 121, har dette samme virkning som tilbagetagelse af en ansøgning hos patentmyndigheden her i landet.

Stk. 2. Såfremt en europæisk patentansøgning er afslået, har dette samme virkning, som om ansøgningen var afslået af patentmyndigheden her i landet.

§ 85. Stemmer de i §§ 77 eller 83 nævnte oversættelser ikke overens med teksten på det sprog, som har været behandlingssproget ved Den Europæiske Patentmyndighed, omfatter patentbeskyttelsen alene det, som fremgår af begge tekster.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, for så vidt angår oversættelse af afgørelser truffet i medfør af § 80 a, stk. 1.

Stk. 3. I sager om ugyldighed skal alene teksten på behandlingssproget være afgørende.

§ 86. Indleverer ansøgeren eller patenthaveren til patentmyndigheden her i landet en rettelse af den i § 77 nævnte oversættelse, og betaler han det for publicering fastsatte gebyr, skal den rettede oversættelse træde i stedet for den tidligere indleverede. Den rettede oversættelse skal holdes tilgængelig for enhver, såfremt den oprindelige oversættelse er tilgængelig. Når en sådan rettelse er indleveret og gebyr er betalt rettidigt, udfærdiger patentmyndigheden her i landet bekendtgørelse om rettelsen, såfremt den oprindelige oversættelse er tilgængelig. Eksemplarer af oversættelsen skal

snarest derefter kunne fås hos patentmyndigheden her i landet.

Stk. 2. Indleverer ansøgeren en rettelse af den i § 83 nævnte oversættelse, udfærdiger patentmyndigheden her i landet bekendtgørelse herom og holder den rettede oversættelse tilgængelig for enhver. Når bekendtgørelsen er udfærdiget, træder den rettede oversættelse i stedet for den oprindelige.

Stk. 3. Den, som, da den rettede oversættelse fik gyldighed, i god tro erhvervsmæssigt udnyttede opfindelsen her i landet på en måde, som ifølge den tidligere oversættelse ikke udgjorde indgreb i ansøgerens eller patenthaverens ret, eller har truffet væsentlige foranstaltninger hertil har ret som anført i § 74, stk. 2 og 3.

§ 87. Genopretter Den Europæiske Patentmyndighed rettighederne for en patenthaver eller patentansøger, som ikke har overholdt en frist, gælder denne afgørelse også her i landet.

Stk. 2. Den, som, efter at tab af rettigheder er indtrådt, men inden Den Europæiske Patentmyndighed har genoprettet rettighederne og udfærdiget bekendtgørelse herom, i god tro har påbegyndt erhvervsmæssig udnyttelse af opfindelsen her i landet eller har truffet væsentlige foranstaltninger hertil, har ret som anført i § 74, stk. 2 og 3.

§ 87 a. Den, som i god tro har påbegyndt erhvervsmæssig udnyttelse eller har truffet væsentlige foranstaltninger til udnyttelse af en opfindelse, der er anført i en publiceret europæisk patentansøgning eller et publiceret europæisk patent i perioden regnet fra tidspunktet for den afgørelse, som er genstand for anke i henhold til artikel 112 a i den europæiske patentkonvention og til publiceringen af afgørelsen heraf, har ret som anført i § 74, stk. 2 og 3.

§ 88. Anses en europæisk patentansøgning, som er indleveret til en national patentmyndighed, som tilbagetaget som følge af, at ansøgningen ikke er fremsendt til Den Europæiske Patentmyndighed inden for den fastsatte frist, skal patentmyndigheden på ansøgerens begæring anse den for konverteret til en ansøgning om patent her i landet, såfremt

- 1) begæringen fremsættes over for den nationale myndighed, som modtog ansøgningen, inden 3 måneder efter, at der er givet ansøgeren underretning om, at ansøgningen anses for tilbagetaget,
- 2) begæringen indleveres til patentmyndigheden her i landet inden 20 måneder regnet fra ansøgningens indleveringsdag eller, hvis prioritet er begæret, fra prioritetsdagen og
- 3) ansøgeren inden for en af erhvervsministeren fastsat frist betaler det fastsatte ansøgningsgebyr og indleverer en oversættelse af ansøgningen til dansk eller engelsk.

Stk. 2. Opfylder patentansøgeren den europæiske patentkonventions krav med hensyn til ansøgningens form, skal den godkendes i så henseende.

§ 89. Bestemmelserne i den europæiske patentkonventions artikler 9, 60 og 131 samt i den til konventionen knyttede protokol om retternes kompetence og anerkendelse af af-

gørelser om retten til at få meddelt et europæisk patent (anerkendelsesprotokollen) gælder her i landet.

§ 89 a. Denne lovs bestemmelser om deponering af biologisk materiale finder ikke anvendelse på europæiske patenter.

§ 90. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler til gennemførelse af den europæiske patentkonvention og til gennemførelse af bestemmelserne i dette kapitel.

Kapitel 10 B

Supplerende beskyttelsescertifikater

§ 91. Erhvervsministeren kan fastsætte regler, der er nødvendige for anvendelsen her i landet af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om indførelse af supplerende beskyttelsescertifikater.

Stk. 2. For behandlingen af sager vedrørende supplerende beskyttelsescertifikat betales et gebyr.

Stk. 3. § 57 om strafansvar for patentindgreb finder tilsvarende anvendelse ved indgreb i den eneret, som et beskyttelsescertifikat som omhandlet i stk. 1 medfører.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan efter forhandling med Færøernes og Grønlands hjemmestyre fastsætte bestemmelser om, at de i stk. 1 nævnte forordninger om supplerende beskyttelsescertifikater finder anvendelse på Færøerne og Grønland.

Kapitel 10 C

EF-patent m.v.⁴⁾

Kapitel 10 D

Gebyrer

§ 98. For ansøgning om dansk patent betales et gebyr på 3.000 kr., jf. § 8, stk. 5. Der betales endvidere et tillægsgebyr på 300 kr. for hvert patentkrav, der overstiger de første 10 krav.

Stk. 2. For konvertering af en europæisk patentansøgning til en dansk patentansøgning betales et gebyr på 3.000 kr., jf. § 88, stk. 1, nr. 3. Der betales endvidere et tillægsgebyr på 300 kr. for hvert patentkrav, der overstiger de første 10 krav.

Stk. 3. For ansøgning om videreførelse af en international patentansøgning for Danmark betales et gebyr på 3.000 kr., jf. § 31, stk. 1, og § 38, stk. 2. Der betales endvidere et tillægsgebyr på 300 kr. for hvert patentkrav, der overstiger de første 10 krav. For senere indlevering af en oversættelse af eller genpart af den internationale patentansøgning betales et tillægsgebyr på 1.100 kr., jf. § 31, stk. 2.

Stk. 4. For Patent- og Varemærkestyrelsens behandling i henhold til §§ 36 og 37 om internationale patentansøgninger betales 3.800 kr.

Stk. 5. For Patent- og Varemærkestyrelsens ekspedition i forbindelse med nyhedsundersøgelse hos en international nyhedsundersøgende myndighed betales 500 kr., jf. § 9.

Stk. 6. For publicering af patentskrift betales et gebyr på 2.000 kr., jf. § 19, stk. 1.

Stk. 7. For publicering af europæisk patentskrift i henhold til § 77, stk. 2, betales et gebyr på 2.000 kr.

§ 99. For patentansøgning, patent og europæisk patent betales et årsgebyr, jf. § 8, stk. 5, § 40 og § 81, stk. 1, med følgende beløb pr. år:

- 1) 1. gebyrår: 500 kr.
- 2) 2. gebyrår: 500 kr.
- 3) 3. gebyrår: 500 kr.
- 4) 4. gebyrår: 1.100 kr.
- 5) 5. gebyrår: 1.250 kr.
- 6) 6. gebyrår: 1.400 kr.
- 7) 7. gebyrår: 1.600 kr.
- 8) 8. gebyrår: 1.800 kr.
- 9) 9. gebyrår: 2.050 kr.
- 10) 10. gebyrår: 2.300 kr.
- 11) 11. gebyrår: 2.550 kr.
- 12) 12. gebyrår: 2.800 kr.
- 13) 13. gebyrår: 3.050 kr.
- 14) 14. gebyrår: 3.300 kr.
- 15) 15. gebyrår: 3.600 kr.
- 16) 16. gebyrår: 3.900 kr.
- 17) 17. gebyrår: 4.200 kr.
- 18) 18. gebyrår: 4.500 kr.
- 19) 19. gebyrår: 4.800 kr.
- 20) 20. gebyrår: 5.100 kr.

Stk. 2. Årsgebyrer, der betales efter forfaldsdagen og indtil 6 måneder derefter, forhøjes med 20 pct.

§ 100. For fremsættelse af indsigelse mod et meddelt patent betales 2.500 kr., jf. § 21, stk. 1.

Stk. 2. For begæring om administrativ omprøvning betales 7.000 kr., jf. § 53 b, stk. 6.

Stk. 3. For publicering af ændret patentskrift i henhold til § 23, stk. 3, § 53 d, stk. 3, eller § 53 e, stk. 2, betales et gebyr på 2.000 kr.

Stk. 4. For publicering af ændret patentskrift i henhold til § 86, stk. 1, betales et gebyr på 2.000 kr.

§ 101. For anmodning om genoptagelse af en patentansøgning betales 700 kr., jf. § 15, stk. 3, og § 19, stk. 4.

Stk. 2. For anmodning om genoprettelse af en patentansøgning eller et meddelt patent betales 3.000 kr., jf. § 72.

Stk. 3. ⁵⁾ For en skriftlig vejledende udtalelse i henhold til § 65 b, stk. 2, betales 1.500 kr.

§ 102. For Patent- og Varemærkestyrelsens ekspedition i sager vedrørende indlevering af international patentansøgning betales 1.500 kr., jf. § 28.

§ 103. For ansøgning om supplerende beskyttelsescertifikat betales 3.000 kr., jf. § 91, stk. 2. For ansøgning om forlængelse af supplerende beskyttelsescertifikat betales 2.500 kr.

Stk. 2. For supplerende beskyttelsescertifikat betales et årsgebyr på 5.100 kr. pr. påbegyndt gebyrår, jf. § 91, stk. 2. Årsgebyrer, der betales efter forfaldsdagen og indtil 6 måneder derefter, forhøjes med 20 pct.

Stk. 3. For anmodning om genoptagelse af en ansøgning om supplerende beskyttelsescertifikat betales 600 kr., jf. § 91, stk. 2.

Stk. 4. For anmodning om genoprettelse af en ansøgning om supplerende beskyttelsescertifikat eller udstedte rettigheder betales 3.000 kr., jf. § 91, stk. 2.

Stk. 5. For begæring om administrativ omprøvning betales 1.500 kr., jf. § 91, stk. 2.

§ 104. Gebyrer indbetalt i henhold til §§ 98-103 tilbagebetales ikke, når betalingen er foretaget rettidigt.

Stk. 2. Gebyrer, der ikke er betalt i rette tid, eller som ved fristens udløb er betalt med utilstrækkeligt beløb med den følge, at betalingen ikke kan godkendes, tilbagebetales.

Stk. 3. Afviser Patent- og Varemærkestyrelsen den behandling, der er betalt for, vil der ske tilbagebetaling af gebyrer indbetalt i forbindelse med behandlingen.

§ 105. Gebyrerne anført i §§ 98-103 er angivet i 2011-niveau.

Stk. 2. Patent- og Varemærkestyrelsen kan regulere beløbene anført i §§ 98-103 i overensstemmelse med den generelle pris- og lønudvikling, der anvendes på finansloven. Patent- og Varemærkestyrelsen offentliggør de gældende gebyrer i en prisliste.

§ 106. ⁶⁾ Patent- og Varemærkestyrelsen kan overføre indtægter fra gebyrer, der er opkrævet i medfør af denne lov, til dækning af omkostninger forbundet med Patent- og Varemærkestyrelsens administration af andre områder under styrelsens ressortområde, hvor der opkræves gebyrer.

Kapitel 11

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

1. Denne lov træder i kraft den 1. januar 1968. Samtidig ophæves patentloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 361 af 19. december 1958. Endvidere ophæves § 4 i lov nr. 142 af 29. april 1955 om arbejdstageres opfindelser.

Stk. 2. Patent på opfindelser af næringsmidler og lægemidler samt patent på fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler kan dog først meddeles efter et af erhvervsministeren fastsat senere tidspunkt.

2. Patent, der er meddelt eller meddeles i henhold til den hidtidige lovgivning, kan kun kendes ugyldigt i overensstemmelse med bestemmelserne i den hidtidige patentlovs § 24.

Lov nr. 1548 af 13. december 2016 (Styrket indsats mod piratkopiering ved etablering af en særlig enhed om håndhævelse og piratkopiering samt overførsel af gebyrindtægter)⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 7

Loven træder i kraft den 1. januar 2017.

Erhvervsministeriet, den 26. februar 2017

BRIAN MIKKELSEN

/ Jesper Kongstad

-
- ²⁾ Denne lovbekendtgørelse indeholder bemærkninger om ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser, der er vedtaget i folketingsåret 2016/2017. Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser for tidligere vedtagne ændringer af patentloven findes i lovbekendtgørelse nr. 191 af 1. marts 2016. De nedenfor angivne ændringer som følge af lov nr. 1548 af 13. december 2016 om ændring af varemærkeloven og forskellige andre love gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.
- ³⁾ § 65 b blev indsat ved lov nr. 1548 af 13. december 2016, som trådte i kraft den 1. januar 2017.
- ⁴⁾ Kapitel 10 C om EF-patent m.v. er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da tidspunktet for ikrafttræden af de ændringer, der følger af § 1, nr. 34, i lov nr. 1057 af 23. december 1992 om ændring af patentloven (Ratifikation af aftale om EF-patenter m.v.) fastsættes af erhvervsministeren, jf. § 2, stk. 2, i lov nr. 1057 af 23. december 1992.
- ⁵⁾ § 101, stk. 3, blev indsat ved lov nr. 1548 af 13. december 2016, som trådte i kraft den 1. januar 2017.
- ⁶⁾ § 106 blev indsat ved lov nr. 1548 af 13. december 2016, der trådte i kraft den 1. januar 2017.
- ⁷⁾ Lovændringen vedrører § 65 b, § 101, stk. 3, og § 106.